DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

15. juli 2004 *

I sag C-443/02,

angående en anmodning, som Tribunale di Pordenone (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod

Nicolas Schreiber

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123, s. 1) samt artikel 28 EF,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

* Processprog: italiensk.

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Nicolas Schreiber ved avvocati M. Casini og F. Capelli

— den belgiske regering ved A. Snoecx, som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Ström, som befuldmægtiget, bistået af avocat M. Moretto,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

efter at der i retsmødet den 8. januar 2004 er afgivet mundtlige indlæg af Schreiber og Kommissionen,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 12. februar 2004,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 20. november 2002, indgået til Domstolen den 6. december 2002, har Tribunale di Pordenone i medfør af artikel 234 EF forelagt fem præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123, s. 1) samt artikel 28 EF.

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en straffesag mod Nicolas Schreiber som følge af en overtrædelse af nationale bestemmelser, hvorefter der kræves en tilladelse for markedsføring af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

Definitioner

3 Ifølge artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 98/8 forstås ved »[b]iocidholdige produkter« »[a]ktive stoffer og præparater, som indeholder et eller flere aktive stoffer i den form, hvori de overdrages til brugeren, og som er bestemt til at kunne ødelægge, hindre, uskadeliggøre, hindre virkningen af eller på anden vis bekæmpe virkningen af skadegørere kemisk eller biologisk«.

4 I henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), er »[b]iocidholdig[e] lavrisikoprodukt[er]« defineret som »[...] biocidholdig[e] produkt[er], der som aktivt (aktive) stof(fer) kun indeholder et eller flere af dem, der er opført i bilag I A, og som ikke indeholder noget stof, der giver anledning til bekymring«.

5 Ifølge artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 98/8 forstås ved »[b]asisstof[...]« »[e]t stof, der er opført i bilag I B, og hvis væsentligste anvendelse ikke er som pesticid, men som i begrænset omfang, og uden direkte at markedsføres til denne anvendelse, anvendes som biocid enten direkte eller i et produkt bestående af stoffet og et ublandet fortyndingsmiddel, som ikke i sig selv er et stof, der giver anledning til bekymring«.

6 Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 1967 I, s. 211), som ændret ved Rådets direktiv 92/32/EØF af 30. april 1992 (EFT L 154, s. 1), som direktiv 98/8 henviser til, definerer »stoffer« som »grundstoffer og forbindelser heraf, naturlige eller industrielt fremstillede [...]«.

Materielle regler

7 Ifølge første, tredje og ottende betragtning til direktiv 98/8 har direktivet til formål at indføre en fællesskabsordning for markedsføring af bekæmpelsesmidler til ikke-landbrugsmæssige formål (biocider) for at tage hensyn til de betænkeligheder for folkesundheden, der danner grundlaget for medlemsstaternes forskellige restriktive lovgivninger på området.

8 Med henblik herpå er følgende fastsat i direktivets artikel 3, stk. 1 og 2:

»1. Medlemsstaterne foreskriver, at et biocidholdigt produkt kun må markedsføres og anvendes på deres område, hvis det er blevet godkendt i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Uanset stk. 1 tillader medlemsstaterne

i) med forbehold af registrering, markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt lavrisikoprodukt, såfremt et dossier i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, er indgivet og kontrolleret af de kompetente myndigheder.

Medmindre andet er fastsat, gælder alle direktivets bestemmelser vedrørende godkendelse ligeledes for registrering.

ii) markedsføring og anvendelse af basisstoffer til biocidformål, når de er optaget i bilag I B.«

9 Direktivets artikel 4, stk. 1, første punktum, fastsætter for så vidt angår »gensidig anerkendelse af godkendelser«, at »[m]ed forbehold af artikel 12 skal et biocidholdigt produkt, som allerede er godkendt eller registreret i en medlemsstat, godkendes eller registreres i en anden medlemsstat inden henholdsvis 120 dage eller 60 dage efter modtagelse af ansøgningen i vedkommende anden medlemsstat, hvis

det aktive stof i det biocidholdige produkt er optaget i bilag I eller I A og opfylder kravene deri«.

10 Bilag I indeholder således listen over aktive stoffer, med krav aftalt på fællesskabsplan, som må indgå i biocidholdige produkter, mens bilag I A indeholder listen over aktive stoffer, med krav aftalt på fællesskabsplan, som må indgå i biocidholdige lavrisikoprodukter, og bilag I B listen over basisstoffer.

11 Artikel 16 i direktiv 98/8 fastsætter en overgangsperiode på ti år. Denne periode muliggør bl.a. udarbejdelsen af bilag I, I A og I B.

Nationale bestemmelser

Definitioner

12 Begreberne »biocidholdigt produkt«, »biocidholdigt lavrisikoprodukt« og »basisstof« er defineret i artikel 2 i lovdekret nr. 174 af 25. februar 2000 (almindelige supplement til GURI nr. 149 af 28.6.2000, herefter »biocid-dekretet«).

Materielle regler

13 Dekretet gennemfører direktiv 98/8.

14 Der kræves i henhold til dekretets artikel 3 og 4 en tilladelse til markedsføring af biocidholdige produkter og en registrering af biocidholdige lavrisikoprodukter. For så vidt angår produkter, der kun indeholder et basisstof, fastsætter dekretet i artikel 5, at markedsføringen og anvendelsen heraf er mulig uden hverken godkendelse eller registrering, for så vidt de er optaget på den tilsvarende liste, der er uarbejdet på fællesskabsplan.

15 I overgangsperioden, der er fastsat i artikel 16 i direktiv 98/8, fastsætter biocid-dekretets artikel 17, stk. 1, at Ministero della Sanità (det italienske sundheds-ministerium) kan anvende den gældende lovgivning vedrørende markedsføring af biocidholdige produkter, der følger af Republikkens præsidents dekret nr. 392 af 6. oktober 1998 om fremstilling og markedsføring af medicinsk-kirurgiske hjælpemidler (GURI nr. 266 af 13.11.1998, herefter »dekret om medicinsk-kirurgiske hjælpemidler«).

16 Dette dekret gør i artikel 1 markedsføringen af produkter, der har en insektbekæmpende virkning, betinget af en forudgående tilladelse.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

17 De italienske myndigheder har indledt straffesag mod Nicolas Schreiber i dennes egenskab af konstitueret bestyrelsesformand for selskabet LIDL-ITALIA Srl, da dette selskab uden at have opnået den efter italiensk lovgivning påkrævede forudgående tilladelse i marts 2001 markedsførte 20 pakker med små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl, og som hidrørte fra Tyskland. Produktet blev betragtet som et »medico-kirurgisk hjælpemiddel«, hvori dette udtryk er anvendt i dekret om medicinsk-kirurgiske hjælpemidler.

18 Nicolas Schreiber har gjort gældende, at disse stykker træ er et produkt, der kun indeholder et »basisstof« i direktiv 98/8's forstand, og som i medfør af direktivets artikel 3, stk. 2, nr. ii), bør kunne markedsføres uden hverken tilladelse eller registrering. Nicolas Schreiber har subsidiært gjort gældende, at den nationale lovgivning er i strid med artikel 28 EF.

19 Under disse omstændigheder har Tribunale di Pordenone besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 98/8/EF, i lyset af den generelle ordning, der herved er indført i fællesskabsretten, fortolkes således, at begreberne »biocidholdige produkter« og »biocidholdigt lavrisikoprodukt« udelukkende vedrører produkter, hvis biocide funktion afhænger af aktive stoffer, der er tilført de pågældende produkter ad kemisk eller biologisk vej gennem processer, der udtrykkeligt har denne tilførsel som formål, således at de pågældende produkter tillægges en biocid funktion?

2) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 98/8/EF, i lyset af den generelle ordning, der herved er indført i fællesskabsretten, fortolkes således, at begrebet »basisstoffer« vedrører stoffer, der ikke tilføres et produkt, for at dette kan få en tilsigtet biocid funktion, men hvor en sådan biocid funktion udøves ud over den funktion, produktet normalt har, når det anvendes [...]?

3) Kan et stykke rødt cedertræ, allerede fordi det markedsføres som »mølmiddel«, klassificeres som et »biocidholdigt produkt«, som et »biocidholdigt lavrisikoprodukt« eller som et »basisstof«, når a) det pågældende træ ikke er blevet behandlet på nogen måde, hverken kemisk eller biologisk, b) det stof, som de

virkninger, træet tillægges, kan afhænge af, forekommer naturligt i produktet, og c) produktet i det væsentlige markedsføres, således som det forekommer i naturen?

4) Skal artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 98/8/EF fortolkes således, at kun såfremt et »basisstof« er optaget på listen i bilag I B, kan det fritages for den tilladelse og den registrering, der er foreskrevet med henblik på markedsføringen i medlemsstaterne af de i den nævnte artikel 2 omhandlede produkter, og har en sådan optagelse på listen i bilag I B konstitutiv virkning i enhver henseende?

5) Skal artikel 4 i direktiv 98/8/EF, sammenholdt med artikel 28 EF og 30 EF, fortolkes således, at der for et produkt som det, der er beskrevet i spørgsmål 3, og som lovligt er bragt i omsætning i en medlemsstat, uden at der kræves en tilladelse eller en registrering i den pågældende medlemsstat, kan kræves en tilladelse eller en registrering i en anden medlemsstat, hvor det derefter markedsføres, som følge af, at produktet ikke er optaget på listen i bilag I B til EF-direktiv 98/8?«

De præjudicielle spørgsmål

Indledende bemærkninger

20 Det bemærkes, at på datoen for de faktiske omstændigheder, der er påtalt i hovedsagen, var den harmonisering, der var fastsat i direktiv 98/8, endnu ikke gennemført fuldt ud, da bilag I, I A og I B til direktivet, der opregner de aktive stoffer, hvis anvendelse er tilladt i biocidholdige produkter, biocidholdige lavrisikoprodukter og i produkter, der kun indeholder basisstoffer, fortsat var under udarbejdelse på fællesskabsniveau. Behandlingen af de aktive stoffer, der var anmeldt

med henblik på en eventuel optagelse heraf i bilagene, skal nemlig først afsluttes mellem 2006 og 2010.

21 Det fremgår imidlertid af Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2003 af 4. november 2003 om den anden fase af det tiårs arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i direktiv 98/8/EF, og om ændring af forordning (EF) nr. 1896/2000 (EFT L 307, s. 1), at Kommissionen i mellemtiden har udarbejdet en liste over aktive stoffer, der ikke bliver optaget i et af bilagene, enten fordi Kommissionen ikke har godkendt nogen anmeldelse af disse stoffer, eller fordi ingen medlemsstat har tilkendegivet en interesse for dem. Det følger af forordningens artikel 4, stk. 2, sammenholdt med bilag III til forordningen, at visse biocidholdige produkter, der indeholder aktive stoffer, der er naturlige olier, såsom cedertræolie og cederolie, fra den 1. september 2006 ikke længere kan markedsføres på medlemsstaternes område.

22 Henset til indholdet af den forelæggende rets spørgsmål er det imidlertid ikke fornødent, at Domstolen undersøger, om det fuldstændige forbud mod markedsføring af biocidholdige produkter, der indeholder disse naturlige olier, er en foranstaltning, der står i forhold til de formål, der forfølges af nævnte fællesskabslovgivning.

De første fire spørgsmål: medlemsstaternes forpligtelse til at tillade markedsføring af produkter, der kun indeholder »basisstoffer«

23 Den forelæggende ret ønsker med de fire første spørgsmål, der skal behandles samlet, nærmere bestemt oplyst, om artikel 3, stk. 2, nr. ii), i direktiv 98/8 er til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker cedertræ

som de i hovedsagen omhandlede af en forudgående tilladelse (herefter »den i hovedsagen omhandlede ordning med forudgående tilladelse«).

I den forbindelse ønsker den forelæggende ret oplyst, om sådanne små stykker træ kan betragtes som et produkt, der kun indeholder et »basisstof«, således at de i medfør af direktivets artikel 3, stk. 2, nr. ii), kan markedsføres i Italien uden forudgående tilladelse eller registrering, eller om de skal betragtes som et »biocidholdigt produkt« eller et »biocidholdigt lavrisikoprodukt« i direktiv 98/8's forstand.

24 Det bemærkes i denne forbindelse, at direktivets artikel 3, stk. 2, nr. ii), fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne til at tillade markedsføring uden forudgående tilladelse eller registrering af produkter, der kun indeholder basisstoffer, når de er optaget i bilag I B.

25 Ifølge definitionen i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 98/8 skal et stof opfylde tre betingelser for at kunne betragtes som et »basisstof«. Det skal være optaget i bilag I B, og dets væsentligste anvendelse må ikke være som pesticid, men det skal i begrænset omfang anvendes som biocid uden direkte at markedsføres til denne anvendelse.

26 »Biocidholdige produkter« er derimod ifølge definitionen i direktivets artikel 2, stk. 1, litra a), aktive stoffer i den form, hvori de overdrages til brugeren, som er bestemt til at kunne ødelægge, hindre eller uskadeliggøre skadegørere kemisk eller biologisk. En udtømmende liste over typer af biocidholdige produkter fremgår af bilag V til direktiv 98/8.

27 Endelig definerer direktivets artikel 2, stk. 1, litra b), et »biocidholdigt lavrisikoprodukt« som et biocidholdigt produkt, der som aktive stoffer kun indeholder et eller flere af dem, der er opført i bilag I A, og som ikke indeholder noget stof, der giver anledning til bekymring.

28 Det er i hovedsagen ubestridt, at de omhandlede små stykker cedertræ er blevet solgt som mølbekæmpelsesmidler, at de indeholdt cedertræolie, der er et aktivt stof, der, når det fordamper, fremkalder en afskrækkende virkning for disse skælvingede insekter, og endelig, at de var en af de produkttyper, der er opført i listen i bilag V til direktiv 98/8. På datoen for de faktiske omstændigheder, der er påtalt i hovedsagen, var en optagelse af det aktive stof i disse små stykker træ, dvs. cedertræolie, i bilag I A eller I B til direktivet derimod ikke påtænkt, da udarbejdelsen af disse bilag endnu ikke var afsluttet.

29 Under disse omstændigheder kan de små stykker træ ikke betragtes som et produkt, der kun indeholder et »basisstof« eller et »biocidholdigt lavrisikoprodukt« i direktiv 98/8's forstand. De skal derimod betragtes som et »biocidholdigt produkt« i direktivets forstand.

30 Det tilføjes, at det i denne forbindelse er uden betydning, om et aktivt stofs afskrækkende virkning er af naturlig art, eller om den følger af en kemisk eller biologisk bearbejdning. Alene den omstændighed, at stoffet er naturligt, kan ikke udelukke, at der er en fare for mennesker, dyr eller miljøet. I medfør af henvisningen i direktivets artikel 2, stk. 2, litra a), til definitionerne i artikel 2 i direktiv 67/548 er »stoffer« i øvrigt defineret som grundstoffer og forbindelser heraf, således som de fremstår naturligt, eller således som de fremstilles industrielt.

31 Det bemærkes desuden, at det i dag er sikkert, at små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede hverken er et produkt, der kun indeholder et »basisstof til biocidformål«, eller et »biocidholdigt lavrisikoprodukt« i direktiv 98/8's forstand. Det følger nemlig af bilag III til forordning nr. 2032/2003, at cedertræolie ikke bliver optaget på et af bilagene I A eller I B til direktiv 98/8. Til trods for, at cedertræolie er blevet identificeret som et »eksisterende aktivt stof« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Kommissionens forordning (EF) nr. 1896/2000 af 7. september 2000 om den første fase i det program, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i direktiv 98/8 (EFT L 228, s. 6), har Kommissionen ikke godkendt nogen anmeldelse af stoffet, og ingen medlemsstat har tilkendegivet en interesse for det.

32 De fire første spørgsmål skal herefter besvares med, at artikel 3, stk. 2, nr. ii), i direktiv 98/8 ikke er til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede af en forudgående tilladelse.

33 Sådanne små stykker træ kan nemlig ikke betragtes som et produkt, der kun indeholder et »basisstof«, således at de kan markedsføres i Italien uden forudgående tilladelse eller registrering, men skal betragtes som et »biocidholdigt produkt« i direktiv 98/8's forstand.

Femte spørgsmåls første del: medlemsstaternes forpligtelse til at anerkende godkendelser og registreringer foretaget af en anden medlemsstat

34 Med femte spørgsmåls første del ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 4, stk. 1, i direktiv 98/8 er til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede, der er

lovligt markedsført i en anden medlemsstat, uden at en godkendelse eller registrering er nødvendig i denne medlemsstat, af en forudgående tilladelse.

35 Det bemærkes i denne forbindelse, at artikel 4, stk. 1, fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne til at anerkende de tilladelser og registreringer, der allerede er udstedt i en anden medlemsstat, såfremt det aktive stof i produktet er optaget i bilag I eller I A.

36 Det konstateres, at de omhandlede små stykker cedertræ i hovedsagen ikke er omfattet af en markedsføringstilladelse eller en registrering i en anden medlemsstat.

37 Det var desuden på datoen for de faktiske omstændigheder, der er påtalt i hovedsagen, endnu ikke muligt at forudsige, om cedertræolie ville blive optaget i et af bilagene I eller I A til direktivet.

38 Det følger i øvrigt af bilag III til forordning nr. 2032/2003, at cedertræolie ikke bliver optaget i et af bilagene I eller I A til direktiv 98/8.

39 Femte spørgsmåls første del skal herefter besvares med, at artikel 4, stk. 1, i direktiv 98/8 ikke er til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede, der er lovligt markedsført i en anden medlemsstat, uden at en godkendelse eller registrering er nødvendig i denne medlemsstat, af en forudgående tilladelse.

Femte spørgsmåls anden del: retten til de frie varebevægelser

40 Ved femte spørgsmåls anden del ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 28 EF er til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede, der er lovligt markedsført i en anden medlemsstat, uden at en godkendelse eller registrering er nødvendig i denne medlemsstat, af en forudgående tilladelse.

41 Det bemærkes i denne forbindelse, at det følger af fast retspraksis, at enhver af medlemsstaternes bestemmelser for handelen, som direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt kan hindre samhandelen i Fællesskabet, skal anses for en foranstaltning med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner i artikel 28 EF's forstand og er således principielt forbudt (jf. dom af 11.7.1974, sag 8/74, Dassonville, Sml. s. 837, præmis 5, og af 11.12.2003, sag C-322/01, Deutscher Apothekerverband, Sml. I, s. 14887, præmis 66).

42 Såfremt der ikke foreligger fællesskabsharmoniseringsforanstaltninger, kan et produkts frie bevægelighed imidlertid begrænses af nationale bestemmelser, der er begrundet enten i et af de hensyn, der er fastsat i artikel 30 EF, eller i uomgængeligt nødvendige hensyn (dom af 20.2.1979, sag 120/78, Rewe-Zentral, kaldet »Cassis de Dijon«, Sml. s. 649, præmis 8).

43 Når der træffes nationale foranstaltninger med henblik på at beskytte folkesundheden som omhandlet i artikel 30 EF, kan medlemsstaterne frit fastsætte det omfang, i hvilket de ønsker at sikre beskyttelsen heraf (jf. i denne retning dom af

17.12.1981, sag 272/80, Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten, Sml. s. 3277, præmis 12, af 27.6.1996, sag C-293/94, Brandsma, Sml. I, s. 3159, præmis 11, og af 17.9.1998, sag C-400/96, Harpegnies, Sml. I, s. 5121, præmis 33). Disse nationale bestemmelser skal imidlertid stå i forhold til de forfulgte formål (dom af 14.7.1983, sag 174/82, Sandoz, Sml. s. 2445, præmis 18, og Harpegnies-dommen, præmis 34).

44 Der skal således i hovedsagen behandles fire på hinanden følgende spørgsmål, nemlig om der er tale om en restriktion i artikel 28 EF's forstand, om der er fællesskabsharmoniseringsforanstaltninger på området, om den i hovedsagen omhandlede ordning med forudgående tilladelse er berettiget efter artikel 30 EF, og om ordningen er forholdsmæssig.

45 Det bemærkes for det første, at en ordning, der forbyder markedsføringen af biocidholdige produkter uden forudgående tilladelse, udgør en hindring af de frie varebevægelser i artikel 28 EF's forstand (jf. i denne retning Brandsma-dommen, præmis 6, og Harpegnies-dommen, præmis 30).

46 Det bemærkes for det andet, at på datoen for de faktiske omstændigheder, der er påtalt i hovedsagen, var små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede ikke genstand for en fuldstændig fællesskabsharmonisering, idet udarbejdelsen af bilag I, I A og I B til direktiv 98/8 for det første endnu ikke var afsluttet, og idet der for det andet ikke var fastsat en anden ordning for disse produkter. På denne dato definerede direktiv 98/8 imidlertid allerede begrebet »biocidholdigt produkt« på harmoniseret vis.

47 Det konstateres for det tredje, at en ordning med forudgående tilladelse som den i hovedsagen omhandlede forfølger et folkesundhedsbeskyttelsesformål i artikel 30

EF's forstand. Da små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede skal betragtes som »biocidholdige produkter« i direktiv 98/8's forstand, og biocidholdige produkter ifølge betragtning tre til dette direktiv på grund af deres iboende egenskaber og hertil knyttede anvendelsesmønstre kan indebære risici for mennesker, dyr og miljø, imødekommer en ordning, hvorefter der kræves en forudgående tilladelse til markedsføring heraf, nemlig hensynet til beskyttelse af folkesundheden.

48 Det bemærkes for det fjerde, at den i hovedsagen omhandlede ordning med forudgående tilladelse står i forhold til det berettigede formål, der forfølges. Selv om små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede kan markedsføres i Tyskland uden forudgående godkendelse eller registrering, betyder den omstændighed, at en medlemsstat har udstedt mindre strenge bestemmelser end en anden, nemlig ikke, at sidstnævnte er uforholdsmæssige (jf. i denne retning dom af 10.5.1995, sag C-384/93, Alpine Investments, Sml. I, s. 1141, præmis 51).

49 En ordning, der betinger markedsføringen af små stykker rødt cedertræ som de i hovedsagen omhandlede, der har naturlige egenskaber mod møl, af en forudgående tilladelse, skal betragtes som en foranstaltning med tilsvarende virkning, der er i strid med artikel 28 EF. Da en sådan ordning imidlertid svarer til det sundhedsbeskyttelsesniveau, som den berørte medlemsstat ønsker at sikre for så vidt angår markedsføring af ethvert biocidholdigt produkt, og den ikke er uforholdsmæssig i forhold til dette formål, kan den anses for berettiget i medfør af artikel 30 EF.

50 Det femte spørgsmåls anden del skal herefter besvares med, at den omstændighed, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker cedertræ som de i hovedsagen omhandlede, der er lovligt markedsført i en anden medlemsstat, uden at en godkendelse eller registrering er nødvendig i denne medlemsstat, af en forudgående tilladelse, er en foranstaltning med tilsvarende virkning, der er i strid

med artikel 28 EF, men som imidlertid kan anses for begrundet i hensynet til beskyttelse af folkesundheden i medfør af artikel 30 EF.

Sagens omkostninger

51 De udgifter, der er afholdt af den belgiske regering og af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Tribunale di Pordenone ved kendelse af 20. november 2002, for ret:

1) **Artikel 3, stk. 2, nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter er ikke til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl, af en forudgående tilladelse.**

Sådanne små stykker træ kan nemlig ikke betragtes som et produkt, der kun indeholder et »basisstof«, således at de kan markedsføres i Italien uden forudgående tilladelse eller registrering, men skal betragtes som et »biocidholdigt produkt« i direktiv 98/8's forstand.

2) **Artikel 4, stk. 1, i direktiv 98/8 er ikke til hinder for, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl, som er lovligt markedsført i en anden medlemsstat, uden at en godkendelse eller registrering er nødvendig i denne medlemsstat, af en forudgående tilladelse.**

3) **Den omstændighed, at en medlemsstat betinger markedsføringen af små stykker rødt cedertræ, der har naturlige egenskaber mod møl, som er lovligt markedsført i en anden medlemsstat, uden at en godkendelse eller registrering er nødvendig i denne medlemsstat, af en forudgående tilladelse, er en foranstaltning med tilsvarende virkning, der er i strid med artikel 28 EF, men som imidlertid kan anses for begrundet i hensynet til beskyttelse af folkesundheden i medfør af artikel 30 EF.**

Jann Rosas von Bahr

Silva de Lapuerta Lenaerts

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. juli 2004.

R. Grass P. Jann

Justitssekretær Formand for Første Afdeling